

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Grønlands Selvstyre tager territorielt forbehold for forpligtelser i den anden forpligtelsesperiode af Kyoto-protokollen (2013 - 2020).

(Medlem af Naalakkersuisut for Boliger, Natur og Miljø)

Forelæggelsesnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Boliger, Natur og Miljø)

1. behandling

Da verdenssamfundet i Kyoto i 1997 besluttede at indgå aftale om en protokol, der skulle begrænse den globale drivhusgasudledning, var det et stort skridt i retning mod en mere klimavenlig global udvikling.

Og Grønland var med blandt de mest ambitiøse lande.

I Kyoto-protokollens forpligtelsesperiode fra 2008-2013 påtog Grønland sig et stort reduktionsansvar set i forhold til vores begrænsede industrielle udvikling. Som bekendt kunne vi ikke leve helt op til denne ambitiøse reduktionsforpligtelse på 8 % i forhold til vores udledning i referenceåret 1990. Dette skyldes især, at udviklingen i råstofindustrien har medført en øget udledning af drivhusgasser.

Derfor har Grønland været nødsaget til at erhverve sig CO₂-kreditter for godt 13 millioner kroner til at dække reduktionsunderskuddet i Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode. Således har vi levet op til vores del af den internationale aftale, men ikke helt på den måde, vi havde ønsket os.

I fravær af enighed om en ny global klima-aftale, har man nu besluttet at forlænge Kyoto-protokollen i perioden 2013-2020. Dog har kun EU og få andre lande har påtaget sig reelle reduktionsforpligtelser.

Belært af vores tidligere erfaring fremsætter Naalakkersuisut i dag et beslutningsforslag om, at Danmark anmodes om at tage et territorielt forbehold for den næste forpligtelsesperiode under Kyoto-protokollen. Grønland vil således fritages for internationale reduktionsforpligtelser i perioden 2013-2020.

Nogle vil måske indvende, at vi fralægger os vores globale ansvar for at begrænse den menneskeskabte globale opvarmning. Det er ikke tilfældet.

Naalakkersuisut vil fortsat arbejde for at begrænse drivhusgasudledningen, og vil arbejde for at vi kan komme med i en kommende klima-aftale i 2015. En klima-aftale, vi har store forhåbninger til kan blive fair og rummelig, således at også lande med industrielle og økonomiske udviklingsbehov også kan være med.

Desværre må man konstatere, at Kyoto-protokollen i den eksisterende form ikke er egnet til at inkludere et land som Grønland. Kyoto-protokollens forpligtelsestyper er skabt til de højt industrialiserede lande. Da vi ikke er på samme industrielle niveau som disse, er det ikke rimeligt, at vi forpligter os i samme grad. Dette er helt i overensstemmelse med nogle af de bærende principper i Klimakonventionen.

Med vores behov for industriel udvikling – særligt i råstofsektoren - vil det være praktisk taget umuligt at reducere vores udslip af drivhusgasser en række år ud i fremtiden.

Det vi derimod kan gøre, er at arbejde for at minimere den udledning, som nye industrier skaber, eksempelvis ved energieffektive løsninger og anvendelse af de bedst tilgængelige teknologier og praksisser.

Desuden vil Naalakkersuisut arbejde for, at vi anvender vores vedvarende energiresourcer til at understøtte vores industrielle udvikling i råstofindustrien, når dette viser sig økonomisk rentabelt og praktisk muligt.

Jeg fremlægger således beslutningsforslaget for Inatsisartut til behandling. Jeg håber, vi kan få en god og konstruktiv debat.